

Punt Òmnia Bon Pastor Figueres
Els Mini Contes de les tres paraules

Socorroooo!

Mini CUENTOS

juliol 2023

Els Mini Contes de les tres Paraules de l'accidentat 2023 els han escrit:
La Maria Teresa Padrós, el Carles Sáez, l'Àngel Belisario, la Dolors Martí, l'Anna Planas, l'Ascensión Jiménez, la Mireia Brugat, la Tere García, la Rosa Maria Hereu, l'Írma Cacilia Marín i la Mònica Bertran.

I la portada l'ha fet l'Ascensión Jiménez

Els mini contes de la Maria Teresa Padrós

1. Emigrar, sopa, fred

Quanta gent emigra del seu país d'origen cada any? I quines són les circumstàncies que els obliguen a fer-ho? Segurament alguns ho fan per viure una aventura, però la majoria ho fan per altres causes; com poden ser les guerres, falta de treball o viure en un país sense cap perspectiva de futur. Jo crec que s'ha de ser molt valent o estar molt desesperat per abandonar el teu país i la teva família per emigrar a un lloc on no saps com et rebran.

Passar gana, fred i moltes calamitats com podem veure en els programes de televisió. Tant de bo arribi un dia en què ningú es vegi forçat a deixar casa seva, que tothom pugui tenir un plat de sopa a taula i el més imprescindible per viure una vida digna a la qual tota persona hi hauria de tenir drets.

2. Violoncel, suc, tortuga

Hi havia un nen que era un gran dotat per la música. De molt jovenet ja era un virtuós del violoncel i feia concerts amb músics de renom. Els seus mestres sempre deien: «D'aquest nen se'n pot treure molt de suc» (musicalment parlant). Amb els anys va esdevenir un gran músic,

compositor i director.

També li agradava molt la natura i, a vegades contemplant-la en treia les millors composicions. Així, es podia inspirar en el vol d'un ocell, en el pas lent d'una tortuga o en el moviment de les fulles dels arbres en un dia de vent. És a dir: Tot un geni!!

3. Llit, pit-roig, llimona

Aquella família, aprofitant que feia un dia assolellat (era a principis de primavera) va sortir a caminar pel bosc. Els nens anaven al davant corrent i saltant, quan de sobte es van aturar. En un arbre de mitjana alçada i molt frondós i van veure un niu amb un ocell que estava incubant la niada. - «És un pit-roig» - va dir el pare quan va veure l'ocell. Van procurar no fer soroll per no espantar-lo i van continuar el seu camí, mentre el pare i la mare anaven allixonant els nens sobre les plantes i les diferents espècies d'arbres o animalons que es poden trobar en el bosc.

Quan van tornar a casa, ja cap al vespre, els nens estaven ben cansats. Així que, quan van haver sopat se'n van anar al llit. Mentrestant, els pares asseguts al sofà es prenién un te amb llimona abans d'anar a dormir.

4. Esternut, sol, cigonya

Conec una família que viu en una gran masia prop d'uns aiguamolls. A l'hivern, el paisatge al voltant de la casa està com adormit, però quan arriba la primavera tot és un esclat de vida. Les plantes verdegén i els matins, amb els primers raigs de sol les flors comencen a obrir-se. També la

fauna que viu als aiguamolls sembla que es desperta d'un llarg son. Els ocells migratoris van arribant, entre ells la cigonya, que ha anat a passar l'hivern a països més càlids.

La família que viu a la casa ens diuen: "Viure aquí és bonic quan fa bon temps, però a l'hivern, estar tan a prop de l'aigua fa que tinguem molta humitat i, ens passem molts dies constipats i fen esternuts."

5: Trastorn, estúpida, insignificant

Aquell cap de setmana, un grup de pares junt amb els seus fills, van decidir d'anar a una casa de turisme rural. Volien que els nens estiguessin en contacte amb la natura i tots plegats gaudir del bon temps que feia.

Mentre els pares estaven col·locant maletes i motxilles dintre de la casa, la mainada jugava a fora. Semblaven ocellets als quals haguessin alliberat de la gàbia. Però vet aquí que en un moment donat varen trobar a faltar un dels nens, que no tenia més de tres o quatre anys. Quin trastorn! Tothom es va posar a buscar el petit pels voltants de la casa, a cridar-lo per si s'havia amagat, però el nen no apareixia. La mare no parava de repetir. «Perquè he sigut tan estúpida i no he pensat a controlar el meu fill.» Sortosament, l'endemà al matí, de bona hora uns caçadors que feien una batuda pel bosc, varen trobar el petit arraulit prop d'un arbre ploriquejant espantat. El nen estava en bon estat de salut, només havia patit alguna esgarrinxada insignificant i va poder tornar amb els pares i amics als quals va donar un bon ensurt.

6. Addicta, lletra, camí

Molts anys enrere poder anar a escola era gairebé un privilegi. Els nens i nenes quan havien après una mica de lletra i quatre números ja sortien de l'escola per anar a treballar, ja que la majoria de famílies eren molt nombroses i feia falta guanyar diners per mantenir la casa. També hi havia mainada que vivia en masos i això volia dir fer un llarg camí per anar a «estudi». Sortosament, avui dia les coses han canviat molt i els infants tenen moltes oportunitats per poder aprendre i preparar-se pels reptes que es trobaran al llarg de la vida. Però desgraciadament també hi ha qui no sap aprofitar les oportunitats que té d'aprendre i, les facilitats que donen les noves tecnologies fan que hi hagi persones que siguin addictes al joc o apostes que els arruïna la vida.

7. Femicidi, patriarcat, sororitat

El dia 8 de març se celebra el dia de la dona. En aquesta diada, milers de dones de molts països del món surten al carrer per reivindicar millores laborals, com són: sous equiparats als dels homes per fer la mateixa feina, jornades més curtes per conciliar la vida laboral amb la familiar, etc. També les protestes haurien de servir perquè s'acabés amb aquests femicidis que són la xacra d'una societat governada per un patriarcat que no vol perdre els seus privilegis. Esperem que totes aquestes reivindicacions es puguin aconseguir algun dia i s'acabi aquesta discriminació per raó de sexe. Però per assolir aquests objectius és necessari que hi hagi molt d'agermanament femení que les dones mirin en una mateixa direcció, és a dir, que hi hagi sororitat.

Els mini contes d'En Carles Sáez

1. Emigrar, sopa, fred

Per conseqüències de sequeres, pobresa, falta de treball, o per falta d'aliments les persones es veuen obligades a migrar. Sobretot de països africans, sud-americà o altres països. Migren als Estats Units o Europa buscant una vida millor, però malauradament quan arriben al país dels seus somnis, estan quasi igual que van marxa. Són maltractats, robats i les dones, moltes, són obligades a exercir la prostitució. Les feines que troben són les més dolentes i mal pagades que hi ha. Una cosa que no hauria de fer cap ésser humà. Després tenim altres coses com el fred que no estan acostumats i molts han de dormir al carrer. Sort que tenen dels albergs on els donen un plat de sopa. I veuen un petit estel brillant d'esperança que, potser, algun dia es farà realitat el seu somni.

2. Violoncel, suc i tortuga.

Aquest conte va dirigit a una princesa, que era molt presumida, i que es va arruïnar. Vivia en un castell a la vora del mar.

La princesa estava promesa amb un príncep, que era més lleig que un espanta ocells. I que no li agradava gens a la noia. Però al seu pare, el rei, l'hi va fer casar per la força. No van ser mai feliços, ja que no hi havia amor. Feien festes luxoses que hi havia tota mena de menjar i beure suc de taronja, de pinya, i altres fruites. De menjar cranc, sopes de tortuga i altres menjar de luxe

Xampanya, i vins d'alta qualitat. Hi havia música de violoncel, violín i altre mena. Fins que es van arruïnar, es van acabar les sopes de tortugues, els suc de fruites tropicals, van haver de menjar pa amb nous. La princesa va dir. Si hagués sabut que el pa amb nous era tan bo no m'hauria arruïnat!

3. Llit, pit-roig, llimona

El pit-roig és un ocell molt petit. Viu en boscos, i jardins de tota Europa. Se li diu pit-roig pel plomatge que té, de color taronja al pit i coll, i menja petites larves que troba sota el fullam i fruits del bosc. És un ocell que no té por a l'home. Ja que moltes vegades t'acompanya al camp, al bosc, mentre fas les feines. Jo moltes vegades el veig sobre un llimoner, carregats de llimones, que tinc al jardí de casa. Tinc un petit jardí d'uns 70 metres quadrats, i el veig des del llit de la meva habitació i quan baixo al Jardí, no se'n va del meu costat.

4. Esternut, sol, cigonya.

Tenim una casa a l'Empordà. És un poble que molta gent n'hi sap on és, anomenat Lladó. És a catorze quilòmetres de Figueres. Un poble molt tranquil sense els aldarulls de la ciutat, excepte els caps de setmana, quan arriben els pixapins, és a dir, els de Barcelona.

La casa li toca tot el dia el sol. Al jardí hi passes hores senceres prenent el sol, l'aire sense fums. On veus un munt d'ocells que passen emigrant d'altres països com estornells, orenetes i cigonyes. El clima és temperat. Fa fred a l'hivern i has d'abrigar-te, ja que és fàcil agafar refredats i començar

a esternudar. L'estiu fa força calor. Si tens una piscina per resguardar-te de la calor, se suporta més bé.

5: Trastorn, estúpida, insignificant

Les persones som un aldarull, com una gàbia de sorpreses, de caràcter molt diferents, n'hi ha que xerren massa i n'hi ha que estan sempre de malhumorats. La majoria es pensen que són millors, i alguna cosa més. S'ho pensen que perquè tenen més patrimoni. Però, en realitat són gent més estúpida i insignificant que altres que no tenen res. Les persones senzilles i honestes tenen el millor del món educació, tendresa i amistat. Hi ha moltes persones que són apàtiques, és a dir, són de caràcter patètic. Acostumen a ser persones amb emocions negatives. De vegades solen tenir trastorns que no els deixa viure i són amargats.

6. Addicta, lletra, camí

Les lletres poden ser de moltes maneres: escriure una carta, fer una obra de teatre, o simplement fer una cançó. Els llibres són una forma d'aprendre un munt de coses. Hi ha molta varietat de llibres com, la Vall de la Llum de Toni Cruanyes, el quadern Suïss de Quim Torràs acte. N'hi ha que parlen de castells de contes, i també d'addició. L'addició pot ser per alcohol drogues o camina'ns que no poden estar quiets i no pensen només que en camins.

7. Femicidi, patriarcat, sororitat.

En un món actual ple de violències, enveges i de com fer mal al pròxim. Tens el treball de les dones que treballen pel feminisme i contra el masclisme, un mal que per al temps que som encara dura. I rar és, que hi hagi un mes sense algun femicidi. La sororitat significa una amistat entre dones diferents que es proposen treballar, crear, convèncer i reconèixer el feminisme per viure una vida de llibertat, i de militància del feminisme, per la igualtat de la dona. S'obren noves lluites d'acció col·lectives pel dret de les dones contra el món patriarcal i masclista dels homes.

Els mini contes de l'Àngel Belisario

1. Emigrar, sopa, fred

Com podria començar a explicar aquesta petita història? Podríem començar pel principi com els contes i les històries d'hivern, que es conten al caliu del foc de la cuina. Tot comença quan vaig haver d'emigrar per poder viure com una persona normal, no com un esclau, no tot era treballar, també tenia dies de lleure, que aprofitava per conèixer aquell país. Era un país de fred, d'un fred que entrava als ossos i no marxava ni amb un bon plat de sopa ben calenta, però em guanyava bé la vida!, i quina vida. En fi, eren dies d'aprendre i gaudir del temps que passava a aquell país, un país fred, però només ho era de temperatura de la natura. Res que una bona sopa calenta no arregles. Ara és temps de tornar a emigrar, però a un país més càlid, ja estic cansat de menjar

tanta sopa calenta en aquest país tan fred... Us anava a explicar una petita història, però aquesta sopa calenta està tan bona que millor ho deixem per un altre dia no sigui que es refredi...

2. Violoncel, suc i tortuga.

Tinc una tortuga que es diu Nina, és una tortuga molt maca, petita, eixerida i amb un cap petit però preciós, amb uns ulls grans i verds. No és una tortuga molt gran, més aviat petita però molt maca. L'hi agrada el suc de taronja, se'l veu a poc a poc, gaudint el moment i el suc. Quan fa bon temps la deixo al jardí de casa, perquè frueixi de la natura, per ella tant jardí ha de ser com una gran selva. Jo des del porxo me la miro i toco per ella una melodia amb el meu violoncel. No la perdo mai de vista perquè en ser tan petita tinc por que s'amagui i no la pugui trobar, és el que té ser tan petita. Bé vaig a fer-me un suc de taronja i deixar-l'hi una mica a la Nina. Tocarem una melodia molt maca amb el violoncel i beure una mica del suc de taronja. Però vigilaré, no sigui que la Nina es perdi al jardí. Ai!, quina vida més atrafegada que porto... A qui se li acudeix tindre per mascota una tortuga salvatge i anomenar-la Nina, ja, ja...

3. Llit, pit-roig, llimona

Al pati de casa tinc un llimoner, és un llimoner petit, però molt generós, entre el marc i el juliol em dona unes llimones fantàstiques. Són unes llimones amb molt de suc, tant que amb aquestes llimones em faig un munt de sucs i amb gel i sucre ja són un pecat. Als matins a la primavera un pit-roig es penja de les branques del llimoner i començar a cantar, és un cant molt sonor que em

desperta del llit de bona hora. És un cant com ja he dit molt sonor, però hi ha dies que molesta, sobretot quan sé està tan bé al llit. Però sempre s'ha de mirar el positiu que et dona la vida, t'estalvies el despertador, ja, ja. També té una olor espectacular quan comencen a florir les flors del llimoner, és una explosió d'olors i colors, és la màgia de la primavera. Després, vindrà la fruita saborosa del llimoner. El pit-roig és un ocell cantaire i molt bonic de veure, té uns colors que combinen amb el del llimoner, però a mi el que m'agrada és quedar-me al llit i escoltar al pit-roig tot oloren la fragància del llimoner.

4. Esternut, sol, cigonya.

Passejant per la Rambla, trepitgen les fulles caigudes dels plataners, em deixava escalfar per aquell sol mig esmorteït de finals de gener. Mentre passejava anava pensant en les meves coses, res seriós, només idees de persona dissoluta sense res seriós a la vista. Mirant el campanar de l'església de sant Pere, propera on estava passejant, em va venir una d'aquestes idees, el niu de les cigonyes és prou net i polit o quan tornin hauran de refer-lo? I amb aquesta idea que m'anava donant voltes pel cap, vaig començar a esternudar, uns esternuts secs i sorollosos, com si desapareix amb una escopeta. Uns esternuts que, potser, si hi hagués les cigonyes, les hauria espantat. En fi, continuem gaudint d'aquest sol...

5. Trastorno, Estúpida, Insignificant

Tinc un gos que es diu Tom. És un gos petit, insignificant, però es fa notar. És un gos sense raça o les té totes, ha, ha. Per a mi que té algun trastorn alimentari, no és normal tot el que menja. És com si tingués un forat negre a l'estómac, no ha acabat de menjar i ja està rosegant alguna cosa. Té un caràcter molt alegre, deu ser que de tant que menja la vida per ell deu ser una meravella. Només té un que i aquest és que no suporta a la gent estúpida, i no es cansa de bordar-les, això sí, sense mossegar, que és un gos petit, golafre i insignificant, però encara té, un bon gos el Tom.

6. Addicte, lletra, camí

Soc un addicte a les coses ben fetes, però de vegades hem de baixar una mica les expectatives, ja que si no ens podríem tornar bojos. Això de ser un addicte, té un camí molt recte, s'ha de ser o no. Pots tenir totes les lletres per ser un bon addicte i, en canvi, no ser-ho. Són maneres de veure-ho diferents. Però en fi, continuem el nostre camí sempre que puguem dreceres. Com diu aquell, amb bona lletra...

Els mini contes de la Dolors Martí

1. Emigrar, sopa, fred

A aquest món, per desgràcia, hi ha moltes persones que viuen en risc de pobresa. És una situació no desitjada, on les necessitats bàsiques són insuficients per portar una vida digna. Són moltes les persones que han tingut d'emigrar per tal de poder tenir una millor qualitat de vida. Així i tot, per diverses circumstàncies encara veiem persones sense llar. Aquests dies de tant fred hi penso molt en elles. És una llàstima, que avui en dia, encara hi hagi gent que no pot menjar ni una sopa Calenta. Lamento que encara hi hagi persones en situació de vulnerabilitat.

2. Violoncel, suc, tortuga.

La sardana és una dansa popular Catalana, és considerada el ball nacional de Catalunya. A Figueres, cada primer diumenge de mes, toquen sardanes a la Rambla per ballar i sentir sardanes. El que més m'agrada és la cobla i l'orquestra Selvatana! Ho fan molt bé. Amb més de cent anys d'història i un total de disset músics, dels quals 12 són instrumentals com ara, el contrabaix, el trompetista el tamborí, la trompeta o el violoncel entre altres. Tots ells ens motiven per ballar totes les sardanes. Un cop acabat el concert, anem caminant a pas de tortuga a prendre un suc per refer-nos de l'esforç i agafar forces per anar cap a casa. Fragment de la Sardana. Santa Espina escrita per Àngel Guimerà. «Som i serem gent Catalana tant si es vol com si no es vol, que no hi ha terra més ufana sota la capa del sol».

3. Llit, pit-Roig, llimona.

Cada octubre anem a Cabanes al Mas Ricard, tenen una plantació de llimones, és un cítric que ajuda a combatre malalties un gran antioxidant i ens aporta vitamina C. Passem el dia al camp recollint llimones, passejant i guaitant. Cada any descobreixo alguna cosa nova. Aquest any ha sigut un ocell petit el pit-Roig de plomatge gris i el pit de color carabassa, feia molt contrast amb els pardals.

Un cop passat el dia, acabem molt cansats, ja és hora d'anar a dormir el llit, si no s'hi dorm, s'hi descansa.

4 Esternut, sol, cigonya.

El sol és un estel en forma d'esfera i a mi en dona molta energia. Ara és el millor temps per anar a passejar, el sol escalfa, però no crema tant.

Les cigonyes m'avisen que l'hivern ja es va acabant, jo les miro des de la terrassa, si l'esternut m'ho permet perquè quan miro el sol a vegades faig uns quants esternuts.

5. Trastorn, estúpida, insignificant

Hi ha trastorns de molts tipus, alimentaris de conducte mentals de personalitat. Alguns més insignificants com el trastorn horari, però altres molt preocupants a l'adolescència, fet que és una època de grans canvis físics i de personalitat, aquesta edat els preocupa molt el seu físic.

S'ha de vigilar que no els afecti l'estupidesa i els provoqui una alteració de conducta alimentària.

6. Addicta, lletra, camí

Moltes persones gaudeixen del paisatge i de caminar, fins i tot s'han tornat addictes. Cada setmana es preparen una ruta amb l'ajuda del cercador i la lletra, així troben el millor camí per arribar a un objectiu final.

Els mini contes de l'Anna Planas

1. Emigrar, sopa, fred

Ahir al migdia, feia molt de fred. Després d'anar a comprar els queviures, a la botiga del poble, vaig arribar a casa. I em va venir de gust una sopa ben calenta, de verdures: 2 pastanagues, 1/2 ceba, 1 cogombre, 1/4 de coliflor, i una branqueta d'api.

Aquests dies de fred, com m'agradaria emigrar a un lloc més càlid, com les Illes Canàries.

2. Violonchelo, Zumo y Tortuga.

Aquest matí quan m'he aixecat del llit, m'he fet un suc de taronja, per tenir vitamina C, i reforçar el sistema immunitari per passar aquests dies de fred. També he donat menjar i beure a la meua tortuga, tan bonica i pacient com sempre. I me la quedo mirant uns minuts, gaudint i pensant que a vegades, la vida, també pot ser més lenta, sense presses.

Després m'he posat les piles, i m'he vestit, avui mudada, perquè vaig a veure un concert de violoncel.

3. Llit, pit-Roig, llimona.

Des del llit de casa, vaig veure per la finestra un pit-roig enfilat a l'olivera del jardí. S'hi va estar una estona, prenen el sol que passava a través de les branques. Em va agradar tant veure'l, gaudint de la sortida del sol, content, piulant i saltant de branca en branca, que em va ajudar a aixecar-me del llit, per anar a la cuina i preparar-me un suc de llimona amb mel ben calentet. Cosa que necessitava pel refredat que m'havia sortit el dia anterior.

4. Esternut, sol, cigonya.

La Glòria m'ha explicat que aquesta setmana, és molt freda, comparada amb altres anys. Portem unes matinades gèlides, i els camps, quan comença a sortir el sol, es veuen tots blancs, plens de glaç, m'ha comentat. Cosa que l'hi provoca, que de tant en tant li surti un esternut.

També m'ha dit que un dia d'aquests, quan anava cap a la feina, va veure una cigonya volant. I que això volia dir que n'hi havia més d'una. I quan va girar el cap, a la dreta, va veure un camp ple de cigonyes, que descansaven del seu vol. I que aquestes, possiblement eren migratòries.

5. Trastorn, estúpida, insignificant

La meva amiga Eva va patir un trastorn quan es va morir el seu pare. L'hi va durar unes quantes setmanes. De fet, es va sentir insignificant, i estúpida, perquè no veia al seu pare des de petita, quan tan sols tenia tres anys. Però en el seu interior es va remoure quelcom, cosa que no recordava pràcticament res d'ell.

6. Addicta, lletra, camí

De camí que va fer la Carme en tren, per anar a Girona, va agafar un llibre, per distreure's. Però amb el moviment que feia el tren, la primera lletra i les següents semblava que es movien, i va tancar el llibre. Cosa que li va significar un gran esforç, perquè la Carme és addicta a la lectura. A per tot arreu on va, porta un llibre a la bossa, i a les hores mortes, o mentre dina, llegeix les seves novel·les preferides.

7. Femicidi, patriarcat, sororitat.

L'Agnès i la Marta tenen entre elles, una sororitat increïble, pel que fa als temes relacionats amb les dones. Com és l'ajuda i l'empatia envers elles.

Però un dia quan van sentir a parlar del femicidi que es va duu a terme a Barcelona, es van posar les mans al cap.

Tampoc han estat mai d'acord amb el patriarcat. Elles han estat sempre molt feministes, i no han volgut estar mai a sota de ningú, perquè actualment les dones s'han modernitzat molt. I ara no és com abans, molts anys enrera, on hi havia un patriarcat molt estès.

Els mini contes de Ascensión Jiménez

1. Emigrar, sopa y frío.

Un día conocí a un chico moreno llamado Osmán, era muy simpático y me contó que había tenido que emigrar y venirse a España porque en su casa no tenía ni un plato de sopa caliente para llevarse a la boca. Vino en patera y lo pasó muy mal en el trayecto, recuerda el hambre y frío que tuvo en la zódiac hasta que consiguió pisar territorio español. Se espabiló. Medio aprendió el idioma y buscó trabajo y logró salir adelante. ¡Olé Osmán!

2. Violonchelo, Zumo y Tortuga.

Hallábase un viejecito sentado en un bar tomándose un zomo de piña y tocando un violonchelo. Cuando de repente vio a una tortuga que parecía que le estaba mirando. Se puso muy contento porque hacía mucho tiempo que no le escuchaba nadie y dijo: ¡¡¡Hoy vuelvo a ser el hombre más feliz, tengo una audiencia especial!!!

3. Cama, Petirrojo, Limón

Dónde vas tan temprano Petirrojo?- Voy al árbol de mi vecina a cantarle unos trinos que hoy no se ha asomado a la ventana. - Está en la cama con mucha fiebre, le acabo de dar un zumo de limón. ¡¡¡Pobrecita!!! Ya decía yo que le pasaba algo. Todos los días se asoma a la ventana a escucharme, y yo le alegro el corazón con mis cánticos.

4. Estornudo, Sol, y Cigüeña.

Había una vez un padre que tenía dos hijos y cada año les llevaba a ver los humedales del Ampurdán. Se pasaban toda la tarde al sol y con los pies mojados porque querían acercarse demasiado a los pájaros que estaban revoloteando cerca de las aguas.

Cuando estaban entusiasmados viendo los pajaritos, les pasó una cigüeña por encima de sus cabezas y les echó las heces, ¡qué oportuna la cigüeñita! Ya podía haber esperado y hacer sus necesidades después de sobrevolar los niños. Después de mojarse las cabezas para lavarse, el pequeño hizo un estornudo y su padre dijo: Vayamos a casa que esto ya está visto.

5. Trastorno, Estúpida, Insignificante

Carlitos, el niño de 8 años, se fue un día a pescar con su padre al río que pasaba cerca de su casa. Mientras esperaba que picaran los peces, se metió en el agua, resbaló y se cayó dándose con una piedra en la cabeza. A simple vista no parecía que se había hecho nada; pero cuando llegó a su casa empezó a sentirse mal y no oía, le llevaron al Hospital, y el médico les dio una mala noticia, les dijo: que no volvería a oír, se había lastimado el oído interno. Por una estúpida e insignificante caída, sufre un trastorno irreversible.

6. Adicta, Letra, y Camino

Íbamos paseando por un camino muy largo cuando nos adelantó una niña adicta a los cuentos raros. Lloraba porque había perdido una letra del abecedario; y mira por donde se oyó un grito que decía: ¡Socorroooo!. La niña, se sobrecogió y exclamó: ¡Esa es mi letra perdida!. La S de socorro.

7. Femicidio, Patriarcado y Sororidad

- Mamá, hoy nos ha dicho la maestra que tenemos que practicar la sororidad. Me quieres decir qué significa?.
- Quiere decir que os tenéis que apoyar las niñas en el colegio, ser una piña. Igualmente, existe otra palabra rara como: Femicidio, que quiere decir: asesinar a las mujeres, por ser mujeres, por lo cual estas atrocidades suelen ser cometidas por los hombres.
- Claro, los hombres como ejercen el patriarcado son los que deciden de hacer lo que quieran, no?, Y las mujeres por qué no mandamos? -
- Hija, la vida es muy complicada cuando seas mayor entenderás estas cosas.

Els mini contes de la Mireia Brugat

1. Emigrar, sopa, fred

Acabo d'arribar de fer un voluntariat a una ONG. Ha sigut una experiència que mai oblidaré. Veure aquella gent emigrar del seu país per culpa de la guerra, m'ha trencat el cor. He vist famílies senceres amb maletes, cansats i molt tristos per deixar enrere tota una vida. M'ha quedat marcada a la memòria la mirada d'una nena quan li he donat un got amb sopa calenta. Feia cara de cansada i de tenir molt fred. No he entès el que em deia, però no ha fet falta, només mirar-li els ulls, n'he tingut prou. No sé com explicar la sensació que he tingut, però aquesta experiència m'ha agradat molt i no serà l'últim cop que ho faci.

2. Violoncel, suc, tortuga.

Avui he anat a visitar els meus pares. Estaven mirant un reportatge d'animals a TV3. M'ha cridat l'atenció la fugida frenètica de les tortugues, que acabades de néixer, busquen l'aigua per no ser víctimes dels seus depredadors. Tot això al ritme de la música d'un violoncel. Estava tan immersa en el que estava veient, que se m'ha escapat el got i he tirat tot el suc per terra.

3. Llit, pit-roig, llimona.

Vull comprar una caseta, niu d'ocells perquè cada dia mentre faig el llit, veig que s'aturen diferents ocells a la branca del llimoner que tenim al pati. Avui s'hi ha aturat un pit-roig. És un ocell molt bonic.

4. Esternut, sol, cigonya.

Hem anat d'excursió al parc natural dels Aiguamolls de l'Empordà. Feia un dia fantàstic, sense cap núvol i amb un sol radiant. Hem vist tota classe d'ocells: orenetes, bitó comú, flamencs, pit-roig, fins i tot un niu de cigonyes. Els hi volia fer fotos, però cada cop que ho intentava, el sol em feia fer un esternut.

5: Trastorn, estúpida, insignificant

Ara sí que veig que quan entrem al cotxe i ens posem davant del volant ens trastornem i ens convertim en un ésser agressiu i antipàtic. No perdonem cap error que pugui fer un altre conductor.

Avui he agafat el cotxe per anar al centre. A la rotonda mentre pensava amb mil coses, he posat l'intermitent a la dreta quan el que volia fer era girar a l'esquerra. Doncs bé, sento un clàxon impertinent, miro de reüll i veig a la meva esquerra un cotxe conduït per una noia al costat de la meva porta. M'ha dit de tot, i com si la veies en càmera lenta, he vist perfectament que em deia: "E-S-T-Ú-P-I-D-A", entre altres coses...

-Perdona noia, ha sigut sense voler, m'he despistat.

Caram!, com s'ha posat per una cosa tan insignificant com aquesta. Ja m'agradaria saber quanta gent circulant per les rotondes ho fa tot perfectament.

6. Addicta, lletra, camí.

Cada matí surto a córrer. El meu camí preferit és el que passa pel costat del riu. Avui és un dia especial, el meu grup preferit estrena la cançó "Addiccions". M'agrada molt aquest grup. Les lletres de les seves cançons tenen molts sentiments. Em posaré els auriculars a tot volum.

Els mini contes de la Tere García

1. Emigrar, sopa, frío

Sara es estudiante y, en sus horas libres, hace de voluntaria en Cruz Roja. Hoy tienen un aviso de un cayuco a la deriva con personas dentro.

Siempre le impresiona lo que pueden encontrar, hay 2 mujeres, apuntó de dar a luz y niños pequeños, vienen del Sáhara, emigran por un mundo mejor, tienen mucho frío y hambre, lo primero es taparlos con una manta y darles una sopa calentita que ellos agradecen.

2. Violonchelo, zumo, tortuga

Como cada domingo, va Jacinto cruzando el puente de piedra, camino de la iglesia. Toca en una banda para amenizar la misa, En su mochila lleva un zumo para cuando pica el gusanillo y tiene un momento de descanso y las llaves de casa con el llavero con forma de tortuga.

3. Cama, petirrojo, limón

Estamos de vacaciones con la familia, hemos cogido una casa en un árbol para hacer algo diferente, es muy acogedora, tiene todas las comodidades, la cama tiene una colcha de color verde limón, es agradable despertar con el sonido de los pajarillos cantando, alrededor hay árboles, en uno hay un nido con una pareja de petirrojos.

4. Esternut, sol, cigonya

La María y el Tomás viven en un pueblo cerca de Segovia, hace mucho frío, pero hoy hace muy buen día, están en la cocina desayunando y ven los tejados más altos y en ese preciso momento llega una cigüeña, se instala en el mismo nido que utilizo el año pasado, dice Tomás: "dice el dicho: por San Blas la cigüeña verás. El sol calienta un poco más. Por la mañana hace frío y por la tarde sobra el abrigo y, los temidos estornudos y resfriados".

5. Trastorno, estúpida, insignificante

Pedro espera en la parada del bus. Tiene cita en el centro de salud mental para el trastorno de personalidad que padece. Es muy delgado y parece insignificante, pero es buena persona. Llega el bus y se sube. Hay un asiento libre. Se sienta. Por el camino va pensando a quién encontrará en la recepción. Hay una chica que no lo trata nada bien. Es seca y un poco estúpida.

6. Adicta, letra, camino

María es una señora de 72 años. Cuando era niña vivía en el campo y no tuvo ocasión de ir a la escuela, cuando fue adulta fue consciente de lo necesario de saber leer y escribir, pero entonces no tenía tiempo, un día de camino a casa vio en un centro para mayores que daban clases para aprender a leer y escribir y se apuntó, vaya si lo aprovecho, se volvió adicta, juntando letra a letra.

Dedicado a todas esas personas que vienen cada semana con ilusión a aprender a leer y escribir.

7. Femicidio, patriarcado, sonoridad

Hoy, de camino al trabajo, en la radio, hablaban de un nuevo femicidio. Un hombre ha matado cruelmente a su pareja por el hecho de ser mujer. Basta ya de patriarcado!.

En la puerta donde vivía la mujer asesinada había un grupo de personas en sonoridad por esa muerte injusta.

Els mini contes de la Rosa Maria Hereu

1. Emigrar, sopa, fred

Jo, quan vaig venir a viure a Figueres, ja fa uns trenta-sis anys, tots érem gent d'aquí Espanya. Ara som molta gent de tot el món perquè han emigrat. Com que els hi ha agradat, s'han quedat. Els hi agrada molt la sopa i també el temps que fa aquí perquè no tenen tanta calor, però noten més el fred i s'abriguen, i estan més bé. Tenen feina i menjar. Poden obtenir els papers i estar en un país que no hi ha guerra i no hi falta feina.

2. Violoncel, suc, tortuga.

La meva neta Cristina em va dir que tenia unes entrades per anar a veure uns amics que tocaven al teatre Jardí. I, resulta que eren uns quants nois i noies que tocaven el violoncel. Em va agradar molt el concert.

En sortir del teatre, ens vam parar a un bar i ens vam prendre un suc. Després vam anar a un parc on hi havia tortugues. Unes es banyaven en una piscina i altres caminaven per allà.

4. Esternut, sol, cigonya

Aquesta setmana he estat refredada. Els primers dies no parava d'esternudar. Ara ja no faig cap esternut. La llàstima és que no va fer sol. Va estar plovent cada dia. Ara ja estic millor. Demà, si fa bon temps, sortiré a passejar una mica, ja que no he sortit en tota la setmana. Espero veure algun niu de cigonya.

5: Trastorn, estúpida, insignificant

Quin gran trastorn porta aquesta guerra d'Ucraïna. No sé per què hi ha d'haver aquestes coses tan estúpides. És per tenir més poder? Sí cada país té el seu, per què voler-ne més? Per què fer-se mal els uns als altres? No seria millor que tots ens portéssim bé entre tots i que tothom pugui vendre el que té? Seríem més feliços!!

Coses insignificants podríem tenir-les, però... això tan horrorós com la guerra, no, per favor!

Els mini contes de la Mònica Bertran

1. Emigrar, sopa, fred.

No recordo el seu nom ni el del poble costaner on vivia. L'he buscat per internet. Sé que va ser notícia. Però, per més que ho he intentat, no l'he trobat. Escric aquesta carta als diaris amb l'esperança que encara sigui viva i li arribin aquestes paraules. Són paraules de gratitud profunda. Quan tenia deu anys, els meus pares, empesos per la fam i la desesperació, van decidir emigrar, empenent camí, des del nostre poblet, al sud de Nigèria cap a les costes nord-africanes. La mare no va resistir tant caminar i tants horrors i va morir a mig trajecte. El pare, ens va portar fins a una platja a prop d'Orán. Ens va pujar, al meu germà petit i a mi, a una barca de fusta vella i atrotinada. I mentre la barca enfilava travessia, mar endins, el meu germà i jo, plorant desconsoladament, veiem com el nostre pare, des d'aquella petita platja, s'acomiadava de nosaltres, conscient que molt probablement, mai més ens tornariem a veure.

Si el viatge per terra va estar ple de dolor, de pors, de fam, de perills i de mort, el viatge per mar encara va ser, si pot ser, més terrorífic. Han passat setze anys i encara tinc malsons i em costa parlar-ne. Només us puc dir que el meu germà petit va morir entre els meus braços. Em vaig aferrar a ell, al seu cos sense vida. No vaig deixar que ningú d'aquella barcassa s'hi acostés. Era l'únic que em quedava. El vaig abraçar fins que, una dona gran, amb veu molt dolça, em deia alguna cosa que no vaig entendre més que pel gest d'oferir-me una tassa de sopa calenta i per la seva mirada plorosa i tendre. Havíem arribat a una platja de la costa d'Almeria. La gent del poble

més proper havien vingut a rescatar-nos. A portar-nos aigua, menjar i mantes. Mentre prenia el primer glop d'aquella sopa miraculosa, la dona gran em tapava amb una manta i, llavors vaig ser conscient del fred que tenia. A poc a poc vaig deixar que s'emportessin el cos del meu germà. A poc a poc vaig entrar en calor. A poc a poc em vaig anar adonant de tot el que havia viscut per arribar fins aquella platja, fins aquella sopa calenta i fins aquella mirada plena de dolor i d'acolliment. Era la primera cosa amable que em passava des que vam iniciar aquest viatge cap a una "vida millor".

Després, amb el temps, vaig saber que aquella dona, que vivia d'una trista pensió, sempre que arribava una pastera a la petita platja de prop de casa seva, tenia a punt una sopa calenta per oferir als supervivents.

Sempre la tinc present. Sempre li estaré agraïda. Gràcies per tornar-me a la vida!

2. Violoncel, suc, tortuga.

Heus ací que una vegada hi havia una tortuga que volia aprendre a tocar el violoncel. Els seus pares, que eren molt aficionats a la música, plens d'il·lusió, van estar estalviant durant uns quants anys per poder-li regalar pel seu cinquanta aniversari. La Harriet, que així és com es deia la tortuga, va rebre el regal dels seus pares amb tanta alegria que de seguida es va posar a estudiar i a estudiar i a estudiar sense parar. Quan ja feia vint-i-cinc anys que aprenia a tocar el seu violoncel estimat, va decidir que ja era hora d'oferir un concert als seus pares, als seus cent vint-i-tres germans, amics i veïns. El dia del concert, els va oferir de refrigeri un dels sucs preferits de les

tortugues, el suc de fruites i verdures. El concert va ser tot un èxit. I des d'aquell dia, la Harriet no va deixar mai de tocar el violoncel. I quan ca morir els cent seixanta-dos anys va demanar que l'enterressin amb el seu violoncel estimat.

3. Llit, pit-roig, llimona.

Fa dies que faig llit per una malaltia respiratòria. El metge m'ha recomanat que prengui molta aigua amb llimona. Això d'estar-se al llit malalta és una mica avorrit. La tele, llegir, dormir, anar a pixar, tornar a dormir i sant tornem-hi!! Aquest matí, quan m'he despertat, he vist que la mare havia obert la finestra de l'habitació de pam a pam, per ventilar. I, que a la barana del meu llit hi havia un pit-roig que em mirava encuriolit. No he volgut moure'm gaire per no espantar-lo. Li he xiulat fluixet i m'ha respost. He tornat a xiular i m'ha tornat a respondre. Li he preguntat: com et dius? I m'ha respost: josefina!

Aquesta nena té febre! I no aconseguixo baixar-li, Doctor! Què puc fer? He sentit que deia la mare.

És la febre!!!! No pot ser que un pit-roig es digui Josefina!!! - he pensat.

Ei, que sí, que soc la josefina, la teva àvia reencarnada en un pit-roig!- em diu com si fos el més normal del món.

Sí, home, ves!!!- i m'he tornat a dormir.

4. Esternut, sol, cigonya.

A vegades, quan em costa acabar de treure un esternut, miro el sol i no falla, esternut esternutat!
Però avui, quan he aixecat el cap buscant el sol per esternudar he vist una cigonya que em sobrevolava i se m'ha cagat!

5. Trastorn, estúpida, insignificant.

Patir un trastorn enmig de l'estúpida burocràcia et torna insignificant.

6. Addicta, lletra, camí.

M'he tornat addicta a la lletra. La lletra em marca el camí.

7. Feminicidi, patriarcat, sororitat.

Contra el feminicidi i el patriarcat, sororitat!

Mini contes de juny i juliol 2023

Els mini contes de la Tere García

1. Sangre, abismo, radio

Me gusta escuchar la radio, hay un programa muy entretenido que tratan diferentes temas de actualidad, ha llamado una señora que cuida de un familiar con Alzheimer, cuenta que lo sienta en un sillón al lado de la ventana, le gusta mirar y otras veces cae en un abismo y se rasca una costra, se hace Sangre, si no me doy cuenta se mancha todo.

2. Alpargatas, pulpo, trufa

Es sábado y nos vamos a pasar el día a Girona, me encanta ir de tiendas, hemos pasado por una tienda de alpargatas, me gustaban unas y he salido con ellas puestas.

Es hora de comer y hemos entrado en el primer restaurante que hemos encontrado, hemos pedido, pasta con trufa y pulpo a la gallega y por la tarde hemos estado dando vueltas por esas calles maravillosas.

3. Calor, escalofrío, agua

Estamos en junio y hace calor. Me siento en una terraza. Pido agua fresca con una rodaja de limón. Está tan fría que me da escalofríos.

4. Sospecho, anillo, granado

Hoy es fiesta y vamos a pasar el día al campo. Primero damos una vuelta a ver si encontramos espárragos. Enseguida vi, pero están granados.

Antes de anochecer volvimos a casa y me doy cuenta de que me falta el anillo. Sospecho que lo he olvidado encima de una piedra cuando fregaba los platos.

5. Espantapájaros, mariquita, astronauta.

De camino al pueblo vecino que es más grade y ponen mercado, pase al lado de unos campos sembrados de maíz, en medio había un Espantapájaros muy feo. Al llegar al mercado compré una lechuga, dentro había una mariquita, esto me dio por pensar en los astronautas cuando van en el cohete al espacio que no tienen ese privilegio

6. Despedida, bonita, tropezar.

Estaba aburrida en casa y decidí ir a dar una vuelta, pasé por una tienda y vi una blusa muy bonita, decidí entrar y comprarla, pero con el borde de la puerta tropecé y me caí. Suerte que no me he roto nada, solo un arañazo en la rodilla, me sabría muy mal no poder ir a la merienda de despedida del curso de memoria.

Els mini contes de la Rosa Maria Hereu

1. Sang, abisme, ràdio.

Un dia escoltant la ràdio, explicava una història que em va afectar molt. Era com si fos d'una novel·la, però no, no ho era, era veritat. Resulta que eren un matrimoni que es veu que no anaven bé, i un dia van pujar a la muntanya i ella va relliscar perquè ell li va donar una espenta i va relliscar i va caure, es va donar un fort cop al cap i li sortia molta sang, i ell, en veure que no deia res, la va voler tirar avall d'un abisme, d'un barranc, i ella va tornar en si, però ell no en va fer cas, i la va tirar perquè volia desfer-se'n.

Esgarrifós el que li va passar aquesta noia per un descrèdit d'home.

2. Espardenya, pop i trufa.

L'estiu passat vam anar a la platja, i jo anava amb espardenyes, perquè allà on anem i hi ha algunes pedres, i perquè no em facin mal els peus, no me les trec. Quan feia una estona que estava a l'aigua, vaig sentir, que alguna cosa em tocava la cama i com l'aigua és molt clara, vaig veure que era un pop petit. Jo estava a prop d'unes roques grosses, per això el vaig veure. Quan anàvem cap a casa, pel camí ens vam comprar un gelat, perquè anàvem amb el meu fill i la meva neta. Ells el van voler de nata i xocolata i jo de cafè i trufa, que aquests gustos m'agraden molt.

3. calor, esgarrifança i aigua

Estem ja a l'estiu i far molta calor, i amb la meva amiga Joànica, baixem a la platja, i ens va molt bé per les cames caminar per la sorra. Després de caminar una bona estona, entrem a l'aigua, i després ens estirem a la tovallola i agafem una mica d'esgarrifança. Prenem una mica el sol, i quan ja està sec el banyador, ens canviem, i tornem cap a casa a dutxar-nos, i a descansar una mica i més tard donem un vol, i així acabem el dia.

Com que fem vacances ho podem fer, i així aprofitem els dies de vacances.

4. Sospita, anell i magrana.

Estàvem totes unes amigues al càmping a passar uns dies. Allà estàvem molt fresques, i noi... per descansar és fabulós. Fèiem excursions, caminàvem molt i estudiàvem tot el paisatge, perquè era molt bonic. Eren tot de camps i muntanyes, era preciós.

Un dia a la nit, vaig tenir una sospita, una remor estranya, i... era un senglar que buscava menjar, i tothom que el van veure es van espantar com jo.

Uns dels dies que vam anar amunt cap a les muntanyes, i vam trobar arbres fruiters i entre ells hi havia dos magraners, ens en vam emportar un parell perquè eren grans i semblava que havien de ser molt bones perquè eren molt vermelles. I sí, sí que eren molt bones.

Quan anàvem a marxar, jo no trobava un anell que portava, i clar con que jo sempre, per dormir,

me la treia, perquè havia caigut, però... fins que no la vaig trobar no vaig estar tranquil·la. Al cap de mitja hora de buscar el vaig trobar.

Els mini contes de l'Irma Cecilia Marín

1. Sang, abisme, ràdio.

L'accident.

Anàvem rumb a la muntanya, amb immensos abismes al costat de la carretera, quan hi va haver un accident fatal.

Dos cotxes es van estavellar i un d'ells es va precipitar al buit. Vam demanar ajuda al 112, van arribar ambulàncies, bombers, policia i un helicòpter. Aquest va baixar a la recerca del cotxe que va caure; els seus ocupants amb ferides profundes, tots banyats en sang. Tot va ser tristesa i pànic. A l'instant s'escolta per la ràdio, un avís de no transitar per aquesta carretera, està tancada per emergència.

2. Espardenyes, pop, trufa.

Vaig sortir a passejar amb les meves espardenyes noves, oh que bé se senten els meus peus. Caminava per la platja, feia un vent subtil, gaudia del meravellós paisatge al meu voltant, el mar reflectia claredat.

En la seva profunditat un pop juganer coquetejava amb la sorra, em sentia igualar-lo en la seva serenitat, la meva imaginació s'endinsava més, quan una pilota va colpejar el meu cap. Em vaig despertar amb gana, quan vaig recordar què tenia una deliciosa tòfona, em vaig asseure a gaudir-la, recordant aquell pop juganer.

3. Calor, esgarripança, aigua.

Era l'hora de sortir a fer una passejada per la platja, quan al lluny vaig veure un familiar què feia molts anys no veia, vaig sentir una intensa esgarripança, què em va cobrir tot el cos. Mirant-ho bé vaig concloure la semblança què era... Vaig agafar aigua de la calor què feia a la platja, i vaig sentir molta tristesa per no ser qui m'imaginava.

4. Sospita, anell, magraner.

Vam anar de compres i vam entrar en una joieria, on venien el més granat en joies. Em vaig enamorar d'un anell d'or, no tenia els diners exactes per comprar-lo. Però el que no em va agradar va ser la sospita de què no era d'or pur i tenia un preu molt alt. Encara l'estic desitjant.

5. Espantaocells, marieta, astronauta.

Maria: Però treu-te aquest casc del cap Joan, sembles un astronauta!

Joan: oh fa un aire fresc i agradable.

Maria: uf! Joan per un moment et vaig veure com un espantaocells, despeninat, amb bestioles a

sobre.

Joan: oh quantes bestioles, mira quina bonica marieta, que brillant està!... Divina naturalesa.

6. Comiat, bonica, ensopegar.

La vida és bella, és bonica, hem de pensar a unir abans què a dividir, no tornar a ensopegar i trobar arguments, solucionar dificultats. No pensem en comiats, més aviat recapacitar i ajuntar les nostres vides en un bé comú.

Els mini contes de l'Anna Planas

1. Sang, abisme i ràdio.

La Mireia m'ha explicat que aquest matí, ha sentit per la ràdio, una història singular.

Es tractava d'un creuer que feia un viatge molt llarg a la costa d'Itàlia, un trajecte llarg en l'abisme del mar. I que un passatger s'ha lesionat a bord del vaixell, d'una manera molt insòlita. A la proa del vaixell hi havia una gavina amb una ferida a la pota, on li regalimava sang. El senyor en qüestió, va passar per allà i va relliscar amb la sang. Va trencar-se el fèmur, en picar contra la piscina que hi havia.

2. Espardenya, pop i trufa.

Ara que comença la caloreteta, avui la Marta, ha anat a la platja. Ha passat un dia magnífic. A la sorra hi havia una guingueta, on hi ha menjat pop, i un gelat de trufa. Malgrat que quan marxava, ha perdut una espardenya. Es pensa que se l'ha endut el vent que ha començat a bufar, a mitja tarda.

3. Calor, esgarrifança i aigua.

Ahir va fer molta calor. Com a conseqüència, l'Eva va anar a la platja, a passar la tarda, que li toqués la marinada, i a banyar-se.

Però en tocar l'aigua, va notar una esgarrifança que l'hi va pujar pels peus i li va recórrer per tot el cos. El que va sentir, l'Eva, era el contrast de la calor que tenia el seu cos, amb la fredor de l'aigua del mes de juny.

De totes maneres, va entrar dins del mar, a poc a poc, sense pressa, perquè el cos s'acostumés a la temperatura de l'aigua. I es va banyar una estoneta. S'ho va passar genial!

4. Sospita, anell i magrana.

Una parella acabada de casar, va anar de viatge de noces a un retir preciós, que hi ha a un poble petit de la Costa Brava.

El primer dia, van gaudir relaxant-se del casament, del banquet i del ball que va durar fins a la matinada.

A la tarda d'aquell primer dia, van anar a passejar per aquell meravellós indret. Van veure un magraner, i van entrar. Allà van passar una bona estona, i van deixar anar la passió dels enamorats, acabats de casar.

L'endemà l'esposa va trobar a faltar l'anell. La seva sospita és que es pensava que l'hi havia caigut dins del magraner.

Quan s'havien estirat al costat d'unes bales de palla.

De seguida va córrer, en direcció al magraner per buscar aquell anell, tan important per a ella i el seu marit, signe del seu amor de parella.

5. Espantaocells, marieta, astronauta.

Ara que ja s'han plantat camps de blat de moro, han crescut i la panotxa ja ha sortit, molts pagesos opten per posar espantaocells. Per tal d'espantar gavines, pardals... i altres ocells, de la collita dels camps.

Per cert, el dilluns, quan vam agafar el tractor per anar al camp, era quasi de nit. Però encara hi havia una mica de claror, i vam veure unes marietes a les fulles del blat de moro.

Després vaig mirar al cel, i vaig veure una nit ben estrellada... I vaig pensar: -"Com m'agradaria ser un astronauta per viatjar amb una nau, i veure tot aquest univers ple d'estrelles i planetes".

6. Comiat, bonica, ensopegar.

El dia del comiat de soltera de la meva cosina, van passar uns fets insòlits.

El dia va començar molt tranquil, però a mesura que passaven les hores la núvia es va posar força nerviosa.

A la tarda va ensopegar sortint de casa, i es va fer un trau a la cama.

Per sort hi havia la gespa del jardí que va ajudar a esmortir el cop.

L'endemà el casament va anar molt bé. Ja hi havia menys nervis, la núvia estava més tranquil·la i anava bonica de dalt a baix. El vestit era meravellós. I el dia va ser magnífic.

Els mini contes de Ascensión Jiménez

2. Alpargata. Pulpo y Trufa.

Al Sr. Bernardo le gusta mucho ir a pescar. El sábado pasado trajo un pulpo de cerca de siete Kg. Y su esposa, la Sra. Enriqueta lo preparó el domingo para comer. Puso una olla con agua al fuego y cuando hervía a borbotones lo metió y lo sacó tres veces. Dicen que así se asusta y queda más tierno, si no, queda más duro que una alpargata. Como buena cocinera lo hizo a la gallega, a más le rayó un trozo de trufa para darle sabor. Cuando vinieron sus hijos a comer y vieron la preparación y el olor que había en la cocina, no les quedó otra que felicitarla.

4. Sospecha. Anillo. Y Granada.

En el patio de mi casa había un granado. Cada año se cargaba de hermosos frutos y sus granos rojos eran como rubíes. Los comíamos en ensalada, y para merendar. Estaban buenísimos. Un día me encontré un paquete redondo colgado del árbol envuelto con un papel brillante lleno de estrellitas. Fue tan grande mi sospecha que me apresuré abrirlo sin demora. Encontré un precioso anillo de diamantes de mi prometido, el príncipe azul de mi vida. Él estaba escondido para ver mi reacción y cuando se percató y vio mi cara llena de emoción, le saltaron las lágrimas y me abrazó pidiéndome que me casara con él.

Els mini contes d'en Carles Sáez

1. Sang, abisme, ràdio.

Llançà, és un poble de la Costa Brava Catalana, un país de mar i profunds abismes, de paisatges molt bonics. Amb onades que picant a les roques d'espuma blanca.

País de moltes roques que tallen com ganivets afilats, que poden fer ferides molt profundes i molta sang. País d'arbusts i pi on es pot fer una becaïna, o inspirar la brisa del mar a l'ombra d'un pi. Senzillament escoltant la ràdio, o passejant per la ronda que va fins a Port-Bou.

2. Espardenya, pop, trufa.

Les espardenyes són una peça de calçat molt lleugera. Tradicionalment a Catalunya, l'Aragó, País Basc, València i a les Illes Balears.

És un calçat que es fa servir per ballar sardanes, jotes, balls de bastons, o altres balls tradicionals. I una cosa que es posa de moda, a les cuines, són les trufes de xocolata, porten nata, cacau i d'altres ingredients com el sucre. Són productes molt estimats a la cuina. Com el pop és un mol·lusc de mar que habita en els oceans el qual té braços denominats tentacles porten unes ventoses para agafar-se a les roques.

3. Calor, esgarrifança, aigua.

L'aigua és un líquid, que el necessitem per sobreviure les persones, els animals, les plantes i d'altres espècies. Hi ha anys que plou molt i no tenim falta d'aigua, però aquests anys portem molta sequera, i diuen que cada any serà pitjor. L'escalfament global d'aquí a uns anys, la temperatura pot pujar, uns tres graus de mitjana i els hiverns hi farà menys fred i a l'estiu més calor. La calor amb el fred pot produir esgarrifances, la por, la febre, inclòs, les nàusees poden donar-te esgarrifances.

4. Sospita, anell, magraner.

Estem, en una era que tot és molt car. Quan vas al supermercat, fins i tot sembla que et robin els diners. Doncs per això mateix tinc un hort del qual cullo molta cosa: patates, mongeta, escarola i

molta cosa més. També tinc fruites com figueres, pomes i un magraner. El meu germà, que és una persona molt robusta i forta, es passa el dia fent feines a l'hort i vigilant.

L'altre dia vaig dir-li:

-¿Quim que hi fas tot el dia vigilant?-

Ell en va dir:

-Tinc la sospita que ens venen a robar. El dia que l'agafi, li fotré un cop de puny que no crec que torni mai més. Li deixaré marcat aquest anell a la cara perquè ni se n'oblidi.

5. Espantaocells, marieta, astronauta.

Tot sovint, mirant les estrelles, penso: "qui pogués sé astronauta, per visitar tots els mons que hi ha allà dalt. Poder veurà la Terra, tan petita i bufona com una pilota de futbol i pensar que les persones són com partícules minúscules". Però després penso: "¿que bé s'està aquí? Poder gaudir de la Terra, anar a la platja a banyar-se, corre pel camp o simplement, tenir l'emoció de poder contemplar una simple marieta en mig d'una flor. Mirar al fons del camp, veure els ocells com volen i els seus cants quines delícies, poder gaudir-les. I tot mirant el sembrat, i veure aquell espantaocells fet de palla i vestits bells, com jaquetes, pantalons, i draps vells". Tot és fabulós tant l'astronauta que contempla les estrelles o el pagès que conrea el camp.

6. Comiat, bonica, ensopegar.

Soc bonica com una flor, com una rosa vermella, com si fos de vellut. M'agrada aquesta paraula perquè molta gent no ho pot dir. Ser bonica vol dir ser especial, però sempre pots ensopegar en la vida. Ser bonica pot ser de dues maneres. D'aspecte o de presència agradable que és la que tothom vol, i bonica de cor que és la cosa bonica que no, es veu. Però sempre estarà allà on la necessitis. Però la que s'empra surt perden, si hi ha comiat en la feina o la que se n'emporta la feina bruta, sempre és la mateixa: sigues sempre normal.

Moltes gràcies a totes!!!

